

CURRÍCULUM DE LLENGUA ESTRANGERA PER A L'EDUCACIÓ PRIMÀRIA

1. INTRODUCCIÓ

2. OBJECTIUS

3. CONTINGUTS

4. CRITERIS D'AVALUACIÓ

5. ORIENTACIONS METODOLÒGIQUES

1. INTRODUCCIÓ

La incorporació de la llengua estrangera al primer cicle del nivell de primària queda ben justificada per motius sociològics, culturals i educatius. Pel que fa als primers, a la nostra comunitat autònoma es dona una forta exigència social en el primer sentit a causa de la importància que té el turisme per a les nostres illes i que, actualment, va més enllà del que és merament econòmic ja que hi ha un percentatge elevat d'estrangers residents, la qual cosa genera noves necessitats i situacions de comunicació. La comunicació mitjançant una llengua estrangera és un vehicle d'enteniment cultural que afavoreix la comprensió de costums i formes de vida diferents, la tolerància i el respecte entre els països i els seus habitants. Així mateix, i com més va més, els ciutadans de la nostra comunitat visiten altres països en els quals sol ser molt útil el coneixement d'una llengua estrangera. D'altra banda, és més que probable que, pel procés de globalització en què es troba avui el nostre món, es requereixi, i com més va més, l'ús d'una llengua que superi les fronteres territorials. Aquest coneixement de la llengua estrangera pot ser molt profitós en estudis posteriors o per facilitar l'ingrés al món laboral, no només a la nostra comunitat autònoma, sinó arreu de la Unió Europea.

La realitat sociolingüística de la nostra comunitat autònoma fa que, a l'hora de la introducció de la llengua estrangera, s'hagi de tenir en compte la necessitat d'integració i complementaritat de les tres llengües que conviuen dins el nivell de primària. L'alumnat consolidarà l'aprenentatge de les tres llengües a la vegada i aquest fet contribuirà al seu desenvolupament integral i a conèixer millor la seva pròpia llengua.

Ha quedat demostrada la conveniència de la introducció de la llengua estrangera en el nivell de primària. En aquesta edat és quan l'alumnat té una gran capacitat per comunicar-se sense inhibicions, mostra un interès per les formes d'expressió verbals i no verbals, té una gran activitat i imaginació, i és capaç d'interpretar el sentit global d'un missatge sense comprendre'n les paraules individualment. Tampoc no s'ha d'oblidar la importància que té el coneixement d'una altra cultura per a la formació integral de la persona. L'infant amplia el seu coneixement del món, amplia les seves relacions interpersonals i aprèn els valors com la tolerància i el respecte envers individus d'altres comunitats i altres cultures, a la vegada que millora les estratègies d'adquisició de les llengües que ja coneix.

Aquesta justificació de la introducció d'una llengua estrangera queda plenament prevista en els objectius generals del nivell de primària on es fa referència a la necessitat que l'alumnat adquireixi la capacitat de comunicar-se en una llengua estrangera, a més de la conveniència de respectar i conèixer la cultura i la diversitat lingüística del país/països on es parla. A més, aquests coneixements seran útils per relacionar-se tant amb la comunitat europea com amb la internacional.

La llengua és una eina per comunicar-se que es va desenvolupant a mesura que s'utilitza. Per això, l'enfocament ha de ser comunicatiu i global, ja que entenem la realitat de la llengua com un tot, fet que permetrà anar sempre enllaçant els nous coneixements amb els previs que ja té l'infant per tal d'aconseguir un aprenentatge significatiu. Se'n desprèn que els continguts seran tractats d'una manera recurrent al llarg del primer cicle i que s'aniran repetint amb més profunditat als següents cicles, trobant la seva continuïtat a l'ESO.

La comunicació o capacitat comunicativa de l'alumnat en la llengua estrangera serà l'objectiu de la tasca del professorat i l'aprenentatge no tindrà sentit si no és per la seva utilitat com a eina, com ja s'ha dit abans. Serà, per tant, un aprenentatge significatiu. Es consideren com a aspectes bàsics que s'hi han d'incloure les destreses lingüístiques de comprensió i expressió tant orals com escrites. Es donarà més importància a les habilitats orals en el primer cicle. En els cicles següents, les destreses es desenvoluparan gradualment i de forma integrada sensibilitzant l'alumnat cap a alguns aspectes del funcionament de la llengua estrangera. Per aquest motiu es distribueixen els continguts en dos blocs: I) habilitats comunicatives i usos de la llengua i II) aspectes socioculturals. Convé també, al principi, fer més èmfasi en les destreses no productives fins que l'alumnat es trobi amb un mínim de seguretat per començar la producció de missatges.

Cal respectar l'autonomia en l'aprenentatge. El ritme d'aprenentatge gairebé sempre és diferent en cada cas a causa de l'estat de maduració de l'infant, dels distints graus previs, dels estímuls exteriors a l'aula, etc. Per aquest motiu es fomentaran activitats personalitzades que captin l'interès de l'alumnat, la col·laboració entre ells, l'aprenentatge cooperatiu i també envers el mestre. L'aprenentatge i les activitats seran flexibles i amb diferents graus d'execució per atendre l'alumnat amb necessitats educatives específiques. Aquesta atenció a la diversitat tindrà lloc també amb una metodologia i uns recursos variats.

Es prioritzaran els continguts que permetin en aquest nivell inicial un màxim de comunicació: s'atendran, d'una banda, els aspectes conceptuals relacionats amb la realitat més immediata de l'alumnat (família, escola, barri...); de l'altra, els procedimentals (la feina en parelles, grups, jocs de simulació, cançons, petites poesies, contes, etc.) i els actitudinals (desenvolupar una actitud oberta i de respecte envers altres cultures i, per tant, també de respecte als companys). Els valors es tendran en compte sempre, sobretot a l'hora de la selecció de material, en activitats concretes, i caldrà tenir-los presents a les actituds i normes que es fomentin dins l'aula dia a dia.

Per tant, de tot el que s'ha exposat fins ara es dedueix que aquest primer apropament a una llengua estrangera caldrà fer-lo amb molta cura perquè l'alumnat augmenti la confiança en la seva capacitat per a l'adquisició i gaudeixi de comunicar-se en una llengua estrangera. Així es garantirà un bon aprenentatge posterior i l'aconseguint de la finalitat curricular de l'àrea de llengua estrangera, que és ensenyar a comunicar-se en aquesta llengua.

2. OBJECTIUS

L'ensenyament de la llengua estrangera en el nivell de l'educació primària tindrà com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les capacitats següents:

1. Desenvolupar l'interès i fer que els infants gaudeixin de l'aprenentatge de la llengua estrangera en un ambient divertit i lúdic.
2. Comprendre missatges orals senzills relatius a objectes, situacions i esdeveniments propers i coneguts i respondre-hi.

3. Desenvolupar la creativitat i la imaginació dels infants perquè siguin capaços de comunicar-se dins l'aula, ja sigui amb respostes verbals o no verbals, adoptant una actitud de respecte cap als altres.
4. Llegir i obtenir informació general i específica de textos breus i senzills desenvolupant distintes habilitats útils a diferents àrees.
5. Mostrar confiança amb la pròpia capacitat per aprendre una llengua estrangera, mitjançant la lectura de textos adequats al seu nivell.
6. Produir textos escrits breus i senzills en llengua estrangera sobre temes familiars a l'alumnat, segons les regles bàsiques del codi escrit.
7. Identificar i reproduir els sons específics de la llengua estrangera així com els aspectes d'entonació, ritme, pronunciació i accentuació.
8. Reconèixer i apreciar el valor comunicatiu de la llengua estrangera i la pròpia capacitat per aprendre a usar-la, i mostrar una actitud positiva de comprensió i respecte envers les altres llengües i cultures.
9. Usar les tecnologies de la informació i la comunicació per desenvolupar i reforçar l'aprenentatge.
10. Utilitzar els coneixements i les experiències prèvies amb altres llengües i desenvolupar progressivament les estratègies de l'aprenentatge autònom.

3. CONTINGUTS

Primer cicle

HABILITATS COMUNICATIVES I USOS DE LA LLENGUA

Conceptes

1. Necessitats i situacions de comunicació més habituals en la llengua oral. Intencions comunicatives i característiques de la situació: diverses intencions comunicatives; saludar, acomiadar-se, presentar-se, identificar-se, expressar diferents estats d'ànim; comptar fins a 10; identificar la posició dels objectes, reconèixer característiques del temps atmosfèric, comprendre instruccions senzilles, respondre i fer preguntes per obtenir informació oral.
2. Vocabulari i expressions lingüístiques per expressar les necessitats bàsiques de la comunicació de forma verbal o no verbal: diverses intencions comunicatives, aspectes temàtics d'ús generalitzat i d'interès per a l'alumnat (objectes de la classe, colors, nombres -de 0 a 10-, parts del cos, la família, la casa, la vestimenta, els hàbits, els animals de granja, les joguines, els aliments, etc.)
3. Elements fonètics: discriminació de sons específics de la llengua estrangera. Ritme, entonació, pronunciació i accentuació.

Procediments

1. Comprensió d'instruccions orals senzilles sobre temes familiars de l'entorn de l'alumnat.
2. Utilització de respostes no lingüístiques per ajudar a la comunicació i comprensió de missatges.
3. Reconeixement de les fórmules de salutació, comiat i presentació.

4. Lectura, recitació i representació de poemes, cançons i frases senzilles per aprendre la pronunciació i l'entonació de les paraules.
5. Audició de contes per comprendre'n el sentit global i predir el que passarà al final.
6. Diferenciació i repetició de sons així com relacionar-los amb les imatges o les grafies corresponents.
7. Associació de grafia, significat i pronunciació de paraules en frases molt senzilles.
8. Escripció de paraules i frases molt senzilles.
9. Pràctica de distints tipus de jocs per recordar el vocabulari après.
10. Transferència al codi escrit d'informacions molt senzilles rebudes oralment o visualment.

Actituds, valors i normes

1. Sensibilitat davant la importància de la comunicació oral en la llengua estrangera com a eina de comunicació dins l'aula.
2. Demostrar interès per conèixer una altra cultura i les seves manifestacions en comparació a la seva pròpia o a la de les Illes.
3. Gaudir de l'aprenentatge de cançons, poemes i contes.
4. Participar activament en les tasques de classe i en els jocs o activitats en grup.
5. Valorar positivament la feina feta a classe.
6. Demostrar interès per pronunciar correctament les paraules que s'aprenen a classe.
7. Demostrar interès per portar a terme les activitats amb ordre i de manera neta i ordenada.
8. Interès per emprar l'ordinador i el material complementari que ens ofereixen les noves tecnologies.

ASPECTES SOCIOCULTURALS

Conceptes

1. Presència de la llengua estrangera com a vehicle de comunicació en el nostre entorn més immediat i a les noves tecnologies.
2. Aspectes socioculturals més significatius dels països de parla estrangera i que siguin propers als interessos de l'alumnat: petites narracions, contes populars, cançons, jocs, etc.; aspectes que fan referència a les festes més representatives dels països on es parla la llengua estrangera estudiada; fórmules bàsiques de relació social

Procediments

1. Reconeixement, respecte i interès per conèixer una altra llengua, uns altres costums i una altra cultura diferent a la nostra.
2. Comparació de les seves festes tradicionals i les de la nostra comunitat autònoma.
3. Elaboració de manualitats per apropar l'alumnat a les tradicions d'altres països.
4. Reconeixement i ús d'expressions i fórmules bàsiques de relació social com saludar, acomiadar-se, agrair, demanar per favor... en situacions concretes de comunicació.

Actituds, valors i normes

1. Actitud oberta cap a les persones que parlen una llengua estrangera o tenen una cultura diferent a la nostra.
2. Actitud positiva sobre la pròpia capacitat per aprendre una llengua estrangera.
3. Acceptació i valoració de les distintes formes de celebrar un mateix esdeveniment (Nadal, Pasqua etc.)

Segon cicle

HABILITATS COMUNICATIVES I USOS DE LA LLENGUA

Conceptes

1. Necessitats i situacions de comunicació més habituals en la llengua oral. Intencions comunicatives i característiques de la situació.
2. Diverses intencions comunicatives: saludar, identificar-se, donar i demanar informació, identificar objectes i la seva situació, narrar, expressar gusts, preferències i necessitats, descriure (persones, objectes i animals), descriure llocs i accions quotidianes, expressar quantitats, indicar possessió, parlar del temps atmosfèric, dir i demanar l'hora, demanar permís...
3. Característiques de la situació de comunicació: nombre i tipus d'interlocutors, situació de la comunicació més o menys formal, diferència entre el discurs oral/escrit, etc.
4. Vocabulari i estructures lingüístiques necessàries per expressar oralment les necessitats bàsiques de comunicació.
5. Aspectes temàtics d'ús generalitzat, com també d'interès per a l'alumnat: els colors, els nombres, el temps (l'atmosfèric, l'hora, la data, els dies de la setmana, els mesos de l'any...), la casa, la família, la classe, l'alimentació, els animals, les accions i les activitats diàries, el cos, el temps lliure, els esports, les vacances, la salut, la roba, els serveis públics, els estats d'ànim...
6. Accions que ocorren en el mateix moment.
7. Elements bàsics, morfosintàctics: adjectius, verbs, determinants, preposicions, etc.
8. Elements fonètics: l'alfabet i els sons de la llengua. Ritme. Entonació. Accentuació.

Procediments

1. Comprensió global de missatges orals, sobre temes coneguts, de distintes característiques procedents de distintes fonts (el professor, altres companys, vídeo, etc.).
2. Producció d'expressions quotidianes destinades a satisfer les necessitats simples de comunicació: saludar, identificar-se, donar i demanar informació...
3. Participació activa en intercanvis lingüístics orals per expressar les necessitats de comunicació més immediates dins l'aula o amb fins lúdics (simulacions, representacions...).
4. Reconeixement de les fórmules gramaticals que permeten formular preguntes, afirmar, negar, expressar possessió, gènere, quantificar, narrar fets presents, passats o futurs, i utilitzar-les per a una comunicació eficaç.
5. Producció de textos escrits senzills i comprensibles en resposta a estímuls orals, escrits o visuals dirigits a distintes tipus de lectors i que atenen les diferents necessitats i intencionalitats educatives (notes, cartes, descripcions i narracions curtes).
6. Reconeixement i utilització de les lletres de l'alfabet de la llengua estrangera per lletrejar el nom i els llinatges propis i altres paraules d'interès i ús freqüents.
7. Producció de respostes verbals i no verbals a preguntes senzilles.
8. Identificació i utilització dels aspectes sonors de ritme, entonació i pronunciació en textos orals.
9. Lectura, memorització i recitació de poemes, rimes i històries curtes.

Actituds, valors i normes

1. Sensibilitat davant la importància de la comunicació oral i escrita en la llengua estrangera com a eina de comunicació i enriquiment personal dins i fora de l'aula.
2. Actitud receptiva i respectuosa envers les persones que parlen una llengua i una cultura distinta a la que parla l'alumnat.
3. Gust per expressar-se oralment en la llengua estrangera mitjançant la participació en activitats de grup (jocs, treballs en equip...).

4. Actitud positiva i optimista sobre la pròpia capacitat per aprendre a parlar en una llengua estrangera.
5. Acceptació de la llengua que s'estudia com a llengua de comunicació dins l'aula.
6. Participació amb missatges orals creatius memoritzats en situacions anteriors.
7. Valoració de la nostra pròpia cultura i reconeixement de les similituds i diferències, en els aspectes quotidians, entre la dels països on es parla la llengua estrangera i la de les Illes Balears.
8. Gust per treballar acuradament a l'hora de produir textos escrits senzills.
9. Interès per la lectura autònoma de textos en llengua estrangera per extreure'n informació o per plaer.
10. Interès per emprar les possibilitats que ens ofereixen les noves tecnologies per obtenir informació i material per gaudir de la llengua estrangera.

ASPECTES SOCIOCULTURALS

Conceptes

1. Presència a la nostra comunitat de la llengua estrangera i la seva importància a l'àmbit internacional.
2. Aspectes socioculturals més significatius dels països on es parla i que siguin propers als interessos i les motivacions de l'alumnat.
3. Aspectes de la vida quotidiana (horaris, hàbits, etc.) que formen part de la cultura dels països on es parla la llengua estrangera.
4. Aspectes que fan referència a temps lliure: esports, cançons, etc., dels dits països.

Procediments

1. Reconeixement, identificació i comparació d'alguns aspectes socioculturals dels diferents llocs on es parla la llengua estudiada.
2. Comparació dels aspectes més rellevants de la vida quotidiana dels països on es parla la llengua estrangera amb els corresponents a la nostra comunitat autònoma i que estiguin relacionats amb temes d'interès per a l'alumnat.
3. Recollida i utilització de materials autèntics, procedents de distintes fonts properes a l'alumnat, amb la finalitat d'obtenir informació referent als llocs on es parla la llengua estrangera.
4. Utilització contextualitzada d'algunes regles i hàbits de conducta dels dits països, en situacions amb les quals l'alumnat hagi tengut contacte.

Actituds, valors i normes

1. Interès per conèixer i relacionar-se amb parlants de la llengua estudiada, residents i visitants a la nostra comunitat.
2. Curiositat, respecte i valoració dels aspectes socioculturals i de la vida quotidiana de les persones i llocs on es parla la llengua estrangera.
3. Gust per expressar-se en una llengua diferent a les que es parlen a les Illes Balears.
4. Valoració dels comportaments sociolingüístics que faciliten les relacions de convivència entre parlants d'altres llengües.

Tercer cicle

HABILITATS COMUNICATIVES I USOS DE LA LLENGUA

Conceptes

1. Saludar, identificar-se, donar i demanar informació.

2. Descriure persones, llocs, animals i objectes.
3. Demanar i donar direccions.
4. Expressar de manera senzilla i seqüenciada els gusts, les habilitats d'altres persones, els fets del passat.
5. Fer preguntes i parlar sobre les pertinences, les dates, les hores, el clima i els hàbits en general.
6. Accions que ocorren en un futur immediat.
7. Suggestir i respondre a suggeriments.
8. Saber fer comparacions.
9. Vocabulari i estructures lingüístiques necessaris per expressar oralment les necessitats bàsiques de comunicació. Aspectes temàtics d'ús generalitzat, com també d'interès per a l'alumnat.
10. Pronunciar alguns fonemes d'especial dificultat.
11. Fer preguntes i respondre sobre la procedència de les persones, les seves professions i els seus llocs de feina.
12. Indicar possessió.

Procediments

1. Comprensió específica de missatges orals concrets senzills en situacions familiars ben definides.
2. Participació activa en intercanvis lingüístics orals per expressar les necessitats de comunicació més immediates dins l'aula o amb fins lúdics (simulacions, representacions...)
3. Lectura i comprensió global de missatges escrits de naturalesa diversa: missatges relacionats amb les activitats de l'aula, amb les necessitats de comunicació més immediates i amb els propis interessos, missatges autèntics senzills amb suport visual abundant sobre temes quotidians i concrets.
4. Familiarització i reconeixement dels sons característics de la llengua estrangera, les pautes de ritme, entonació i accentuació.
5. Reconeixement i utilització d'estratègies bàsiques de comunicació, de tipus lingüístic o extralingüístic, que permeten superar obstacles i dificultats en la comunicació.
6. Producció d'expressions quotidianes destinades a satisfer les necessitats simples de comunicació: salutacions, identificar-se, presentar algú, etc.
7. Transferència al codi escrit d'informacions senzilles rebudes oralment o visualment amb una finalitat concreta dins una situació de comunicació determinada.
8. Reconeixement de fórmules gramaticals que permetin formular preguntes, afirmar o negar i narrar fets presents i passats, i utilitzar-los per a una comunicació eficaç i fluida.

Actituds, valors i normes

1. Sensibilitat davant la importància de la comunicació oral i escrita en la llengua estrangera com a eina de comunicació i enriquiment personal dins i fora de l'aula.
2. Actitud receptiva i respectuosa envers les persones que parlen una llengua i una cultura distinta a la que parla l'alumnat.
3. Gust per expressar-se oralment en la llengua estrangera mitjançant la participació en activitats de grup (jocs, treballs en equip...).
4. Actitud positiva i optimista sobre la pròpia capacitat per aprendre a parlar en una llengua estrangera.
5. Participar activament en els processos d'autoavaluació que permetin la millora de l'aprenentatge de la llengua estrangera.
6. Interès per relacionar-se amb els parlants de la llengua estrangera, establint-hi contactes personals mitjançant les noves tecnologies.

ASPECTES SOCIOCULTURALS

Conceptes

1. La presència a la nostra comunitat de la llengua estrangera i la seva importància a l'àmbit internacional.
2. Aspectes socioculturals més significatius dels països on es parla i que siguin propers als interessos i motivacions de l'alumnat.
3. Aspectes de la vida quotidiana (horaris, hàbits, etc.) que formen part de la cultura dels països on es parla la llengua estrangera.
4. Aspectes que fan referència a temps lliure: esports, cançons, etc., dels dits països.

Procediments

1. Reconeixement, identificació i comparació d'alguns aspectes socioculturals (costums, peculiaritats i tradicions) dels diferents llocs on es parla la llengua estudiada.
2. Comparació dels aspectes més rellevants de la vida quotidiana dels països on es parla la llengua estrangera amb els corresponents a la nostra comunitat autònoma i que estiguin relacionats amb temes d'interès per a l'alumnat.
3. Recollida i utilització de materials autèntics, procedents de distintes fonts properes a l'alumnat, amb la finalitat d'obtenir informació referent als llocs on es parla la llengua estrangera.
4. Utilització contextualitzada d'algunes regles i hàbits de conducta dels dits països, en situacions amb les quals l'alumnat hagi tengut contacte.
5. Ampliació dels usos de la llengua estrangera com a mitjà de comunicació dins l'aula.
6. Interès per relacionar-se amb parlants de la llengua estrangera, establint contactes personals mitjançant l'ús de les noves tecnologies.
7. Valoració dels progressos i les dificultats del propi procés d'aprenentatge.

Actituds, valors i normes

1. Interès per conèixer i relacionar-se amb parlants de la llengua estudiada, residents i visitants a la nostra comunitat.
2. Curiositat, respecte i valoració dels aspectes socioculturals i de la vida quotidiana dels llocs on es parla la llengua estrangera.
3. Gust per expressar-se en una llengua diferent a les que es parlen a les Illes Balears.
4. Reconeixement de la diversitat lingüística com a fet enriquidor.

4. CRITERIS D'AVALUACIÓ

Els criteris d'avaluació estableixen el tipus i el grau d'aprenentatge que s'espera que l'alumnat hagi assolit respecte a les capacitats que expressen els objectius generals del nivell i a continuació apareixen seqüenciats per cicles:

Primer cicle

1. Captar el sentit global dels textos i identificar els elements específics en textos orals molt breus, senzills i contextualitzats.
2. Mostrar comprensió d'instruccions orals senzilles, mitjançant respostes verbals i no verbals en una situació concreta a l'aula.
3. Participar en intercanvis orals breus, relatius a situacions i temes familiars, amb utilització de procediments verbals i no verbals per fer possible la comunicació.

4. Fer lectura de paraules amb l'ajuda del professor i amb suport visual abundant per familiaritzar-se amb la lectura en una llengua estrangera.
5. Establir progressivament la relació de les paraules amb la seva grafia perquè les puguin començar a escriure a textos senzills.
6. Reconèixer i reproduir oralment fonemes característics de la llengua estrangera com també les pautes bàsiques de ritme, entonació i accentuació en paraules i oracions que apareixen en el context d'un ús real de la llengua.
7. Demostrar interès pels aspectes socioculturals característics de les comunitats de parlants de la llengua estrangera que apareixen implícits a les mostres de llengua treballades a classe.
8. Usar de forma adequada expressions bàsiques de relació social en situacions de comunicació guiades.
9. Mostrar confiança per l'aprenentatge d'una llengua estrangera com a mitjà de comunicació demostrant respecte per les persones que la parlen i per la seva cultura.
10. Emprar les possibilitats que ens ofereixen les noves tecnologies per reforçar l'aprenentatge. Aquest criteri pretén avaluar el coneixement de l'ordinador i la seva utilització com a recurs didàctic a l'aprenentatge de llengües estrangeres.

Segon cicle

1. Captar el sentit global de textos emesos en situacions de comunicació cara a cara i amb suport de gests i mímica, on apareguin elements prèviament apresos, sobre temes familiars i coneguts per l'alumnat.
2. Extreure el sentit global i algunes informacions específiques de textos orals breus amb unes estructures i un vocabulari senzills, en els quals es tractin temes familiars i d'interès per a l'alumnat.
3. Participar en intercanvis orals breus relatius a activitats habituals de classe amb la producció d'un discurs comprensible i adaptat a les característiques de la situació i a la intenció comunicativa.
4. Fer amb l'ajuda del professor lectures senzilles escrites en la llengua estrangera, si és possible per a infants i amb suport visual redundant, demostrant interès per la lectura. Cal mostrar la comprensió assolida mitjançant una tasca específica.
5. Produir textos escrits molt breus, comprensibles i adaptats a les característiques de la situació i a la intenció comunicativa, on es reflecteixin continguts treballats a la classe.
6. Reproduir els sons de l'abecedari i conèixer la seva grafia.
7. Emprar de manera significativa aspectes sonors de ritme, accentuació i entonació en un context determinat.
8. Mostrar actituds de respecte i tolerància cap a les persones que es comuniquen en una altra llengua i poseeixen una cultura diferent a la nostra.

9. Usar de forma adequada expressions i fórmules bàsiques de relació social en situacions de comunicació concretes.
10. Utilitzar els coneixements i les experiències prèvies en altres llengües i desenvolupar les estratègies d'aprenentatge autònom (autocorrecció, treball en grup, recerca de solucions, errades, etc.).
11. Reconèixer alguns trets socioculturals característics de les comunitats de parlants de la llengua estrangera que apareixen implícits a les mostres de llengua treballades a classe, comparant-los amb els de la nostra comunitat.
12. Emprar les noves tecnologies per aconseguir informació adient i conèixer millor la cultura d'altres països.
13. Utilitzar la llengua estrangera com a mitjà fonamental de comunicació a l'aula.

Tercer cicle

1. Captar el sentit global de textos emesos en situacions de comunicació cara a cara i amb suport de gests i mímica, en els quals apareguin elements prèviament apresos, sobre temes familiars i coneguts per l'alumnat.
2. Saber mantenir conversacions quotidianes i familiars.
3. Interpretar textos diversos.
4. Produir textos escrits molt breus, comprensibles i adaptats a les característiques de la situació i a la intenció comunicativa, en els quals es reflecteixin continguts treballats a la classe.
5. Participar en intercanvis orals breus relatius a activitats, amb la producció d'un discurs comprensible i adaptat a les característiques de la situació i a la intenció comunicativa.
6. Reconèixer i reproduir fonemes característics de la llengua estrangera com també les pautes bàsiques de ritme, accentuació i entonació en paraules i oracions que apareixen en el context d'un ús real de la llengua, a fi de millorar la comunicació.
7. Reconèixer les peculiaritats, els costums i les tradicions característics de les comunitats de parlants de la llengua estrangera que apareixen implícits a les mostres de llengua treballades a classe.
8. Relacionar-se amb altres persones, utilitzant les diferents fórmules de relació social amb notes, cartes, missatges electrònics, pàgines web.
9. Participar en situacions de comunicació simulades que s'hauran treballat prèviament a la classe, amb la utilització amb propietat de les fórmules de relació social.
10. Fer lectures senzilles escrites en la llengua estrangera adaptades al seu nivell. Cal mostrar-ne la comprensió assolida mitjançant una tasca específica.

11. Utilitzar els coneixements i les experiències previs en altres llengües i desenvolupar les estratègies d'aprenentatge autònom (autocorrecció, treball en grup, recerca de solucions, etc.), que permetin la millora contínua o l'aprenentatge de la llengua estrangera.

5. ORIENTACIONS METODOLÒGIQUES

L'adquisició d'una llengua estrangera és un procés constructiu on la interacció professorat-alumnat té com a finalitat la comunicació lingüística, amb la utilització d'un conjunt d'estratègies i coneixements per elaborar les regles que configuren el nou sistema lingüístic i organitzar-les per poder produir missatges coherents en diverses situacions de comunicació. L'objectiu principal d'aquest nivell és potenciar els mecanismes d'adquisició tant de les estratègies com dels coneixements bàsics, necessaris per poder comunicar-se de forma elemental en la dita llengua, així com la participació activa de l'alumnat per familiaritzar-los amb aspectes socioculturals d'altres països.

Orientacions sobre com aconseguir aprenentatges que contribueixin al desenvolupament integral de totes les capacitats

L'aprenentatge de la llengua estrangera ha de ser significatiu i útil. És a dir, s'ha d'anar integrant al coneixement previ que l'alumnat té del món i, sense dubtes, s'hi ha d'emprar una metodologia activa i participativa perquè l'alumnat comprovi des del començament la utilitat d'aquest aprenentatge.

Perquè un aprenentatge sigui significatiu cal tenir en compte que:

- Ha de ser clar i assimilable o tenir elements que es puguin relacionar amb l'estructura de coneixements que ja té l'alumnat.
- És necessari que l'alumnat estigui motivat, tenguí una actitud favorable i no únicament una predisposició a memoritzar, la qual cosa molt sovint requereix manco esforç.
- Haurà d'estar d'acord amb la maduresa de cada individu i, per tant, atent a la diversitat.
- Ha de ser funcional, és a dir, els coneixements adquirits han de poder ser utilitzats amb efectivitat quan la situació ho requereixi. Quantes més situacions i continguts puguin relacionar-se amb el nou aprenentatge, major en serà la significació.

És aconsellable que es treballin les quatre destreses bàsiques (comprensió oral, expressió oral, comprensió escrita i expressió escrita) de forma integrada. Al primer cicle es treballaran especialment les destreses orals. Al segon cicle, predominaran les destreses orals i començaran amb les escrites. En un primer estadi, no es podrà demanar producció a l'alumnat fins que tenguí un bagatge mínim en la llengua estrangera. En qualsevol cas, quan se'ls demani producció, ja que és necessària per fixar els continguts, es farà de forma molt senzilla i s'afavorirà la utilització de recursos verbals (parafrasejar, repetició, elements redundants, ajudes del professor, d'altres alumnes, cooperativisme, etc.). Al tercer cicle ja es treballaran les destreses orals i escrites.

Ateses les importants diferències individuals de nivell entre l'alumnat, esmentades a la introducció, s'haurà d'actuar per intentar que tots assoleixin un mínim de capacitats amb el disseny de les tasques de manera flexible d'acord amb la diversitat de l'alumnat, així com que l'alumnat que ho hagi de menester pugui ampliar les tasques per tal que no es desmotivi. Molt adequat per a aquesta tasca pot ser l'ús de les noves tecnologies, com és l'ús de l'ordinador dins l'aula.

Actualment, l'alumnat s'ha convertit en el centre al voltant del qual gira el procés d'aprenentatge. Aquest fet ha dut, entre d'altres coses, a fomentar l'autonomia de l'alumnat. Per desenvolupar l'aprenentatge autònom es necessita: preparació per saber la manera com han d'aprendre per si mateixos, preparació psicològica o convicció de ser capaços de poder fer-ho, i pràctica a autodirigir-se

o prendre decisions sobre el propi aprenentatge. Entre les tècniques que promouen l'autonomia s'inclouen l'aprenentatge cooperatiu, l'autocorrecció, la lectura extensiva i l'ús d'Internet com a recurs didàctic, entre d'altres. Es tracta en definitiva d'implicar l'alumnat en el seu propi procés d'aprenentatge, de manera que sigui conscient del que va aprenent i de la seva utilitat per a la comunicació, i de fer-lo capaç d'aprendre per si mateix. Aquesta implicació serà probablement molt minsa al principi, però anirà augmentant al llarg del nivell com més autonomia en l'aprenentatge s'aconsegueixi. L'alumnat serà, per tant, en tot moment el centre del procés, cosa que afavorirà la motivació.

És important impulsar la relació amb altres àrees de coneixement, de manera que la llengua estrangera s'utilitzi com a instrument per expressar diferents temes en camps ja familiars per a l'alumnat. Així, per exemple, la globalització pròpia del nivell és un factor important per aprofundir en el coneixement de la llengua estrangera.

Es farà pràctica quotidiana de la llengua estrangera en tasques i situacions espontànies a l'aula i aquestes seran les que, per regla general, determinaran l'ús de la llengua i no al revés. En aquest nivell és molt convenient donar un caire lúdic a les activitats.

Les activitats de classe hauran d'anar d'acord amb els principis i les necessitats de relació social dels infants, i a la vegada afavorir la representació de la metodologia comunicativa que es presenta a l'apartat següent. Cada activitat es generarà a partir de temes d'interès per a l'alumnat i d'una situació de comunicació i haurà de tenir un sentit en ella mateixa i ser part d'una unitat major o tasca final.

Mesures per facilitar l'aprenentatge de l'alumnat, la seva integració i la seva participació

S'utilitzarà un enfocament comunicatiu, global, centrat en els processos i en els conceptes. Això implica que la llengua s'utilitzarà com a instrument de comunicació, i que es tractarà com una unitat no compartimentada, i es considerarà que la realitat de la llengua és una i no es pot adquirir per parts sinó per una ampliació constant del sistema lingüístic i que el seu ús no es limita a l'escola, sinó que hi ha tot un món fora d'ella.

El plantejament comunicatiu de l'ensenyament de la llengua estrangera no s'ha d'entendre com una proposta metodològica unívoca, sinó com una referència a una sèrie de models organitzats entorn de diferents elements centrals (nocions, funcions, estructures, temes i tasques), les activitats dels quals han de respectar uns principis entre els quals destaquen:

- L'alumnat ha de saber què es vol que s'apregui i per què. Ha d'estar motivat i convençut que allò és útil per comunicar-se. Se n'ha de tenir en compte la diversitat.
- La suma és més important que les parts. S'ha d'operar amb cadenes per damunt de la frase, amb llenguatge i situacions reals.
- El procés és més important que la forma.
- Per aprendre-ho, fes-ho. El mestre pot ensenyar, però sols l'alumnat pot aprendre i ho ha de fer d'una manera activa.
- Les errades són considerades com una part del procés d'aprenentatge i, encara que dificulten la comunicació i poden arribar a bloquejar-la, són els indicadors que mostren per on s'ha de reconduir el procés d'aprenentatge.

Les tasques poden ser de dos tipus: de comunicació i d'aprenentatge. D'una banda, les tasques de comunicació se centren en l'intercanvi intencional d'informació i reflecteixen els usos reals del llenguatge en activitats quotidianes de comunicació. De l'altra, les tasques d'aprenentatge promouen l'exploració d'aspectes més concrets del sistema lingüístic a partir de les necessitats originades pel primer tipus de tasques.

La tasca comunicativa a grans trets es pot definir com:

- una representació de processos de la vida real,
  - identificable com a unitat d'activitat dins l'aula,
  - dirigida intencionalment cap a l'aprenentatge de la llengua,
- i dissenyada amb un objectiu, estructura i seqüència de treball.

La tasca facilita l'adquisició de funcions de la llengua i és adequada als interessos dels infants d'aquest nivell, ja que permet canviar de centre d'interès amb freqüència. La capacitat comunicativa es derivaria, de forma natural, del desenvolupament de les habilitats implícites en la resolució dels problemes presentats.

D'altra banda, els projectes afavoreixen l'ús funcional de la llengua, es poden ajustar a la diversitat d'interessos i nivells de l'alumnat, i també afavoreixen el caràcter interdisciplinari. Un projecte en realitat és una tasca complexa que pot durar d'una setmana a tot el curs. Sol requerir recopilació de material, investigació, entrevistes, lectures, elaboració d'esquemes, textos, gràfics, etc. Té un caràcter preferentment interdisciplinari, resultat d'un acord previ amb l'alumnat sobre el tema, la durada, els objectius, les tasques que permetran la consecució dels objectius, la forma d'avaluar les tasques i el producte final, etc. Exemples de projecte poden ser l'elaboració d'una guia turística d'una zona turística d'una de les illes d'aquesta comunitat, o d'una revista electrònica de l'escola, mitjançant l'ús de les tecnologies de la informació i de la comunicació.

Les tasques i els projectes comparteixen un mateix enfocament d'aprenentatge de la llengua a través de l'acció, l'anomenat aprenentatge vivencial, on l'atenció i l'èmfasi se centren en el procés i en el contingut de la tasca. Es tracta d'estructures regulades pels propis aprenents on la llengua és vista com un tot integrat i el procés és tan important com el producte.

Mesures d'atenció a l'alumnat amb necessitats educatives específiques

La classe no és un bloc homogeni, sinó que els infants presenten ja de molt petits diferents capacitats i diferents ritmes d'aprenentatge. L'alumnat aprèn segons els seus interessos i preferències i també en relació amb les seves possibilitats d'èxit. Oferir atenció com més individualitzada millor: detectar les necessitats i dificultats de cadascun, programar activitats d'ajuda, reforç i recuperació i realitzar plans d'actuació, a fi de garantir que cadascun dels nostres alumnes progressi de manera satisfactòria, és el principal repte de l'escola d'avui.

Hi haurà una especial dedicació, en el nivell d'educació primària, a l'atenció individualitzada de l'alumnat, la realització de diagnòstics previs, l'establiment de mecanismes de reforç i plans d'actuació per evitar el fracàs escolar a edats primerenques.

Orientacions sobre l'organització dels espais, els agrupaments i el treball en equip

L'organització de l'aula ha de ser prou flexible per permetre el treball individual, en petit grup o parelles, i gran grup.

L'ús dels diferents agrupaments dependrà de diversos factors (edat, espai, etc.). Es pot aconsellar, però, que, per a la presentació o introducció d'activitats, es treballi amb tot el grup classe i llavors, com a primer pas de la tasca, l'alumnat pot treballar individualment per treballar més tard en parelles o petits grups. El treball en grup serà el que permetrà l'ús real de la llengua, sobretot la producció i per tant, desenvoluparà la capacitat comunicativa.

L'organització de l'aula es pot veure modificada per les tècniques que s'usen a la classe de llengua amb un enfocament comunicatiu. Per millorar-ne el funcionament, convé que, quan es planifiquin les activitats:

- L'alumnat sigui conscient dels objectius que es persegueixen i de l'adequació de l'activitat per a la seva adquisició.
- Distribuir bé les tasques (introducció, materials, temps, interacció, etc.), donar les instruccions ben clares i comprovar que les ha entès.
- Planificar alguna activitat complementària.
- Variar el tipus de tasca, que allunya l'avorriment causat per la monotonia.
- Durant l'activitat, mostrar interès per tots els grups i no interferir-hi.
- Després de l'activitat, posar en comú les dificultats que s'hagin plantejat com també les possibles solucions.

Si l'activitat és difícil i parlen poc en la llengua estrangera, cal reconsiderar-la i proposar-ne d'altres més senzilles o curtes. Cal recordar però que la llengua s'adquireix amb el seu ús.

El paper del professorat

El professorat de llengua estrangera no és només el transmissor d'una nova llengua, és qui ajuda l'alumnat a desenvolupar una capacitat per comunicar-s'hi i, per aquesta raó, ha de crear les condicions adients perquè es produeixi l'aprenentatge, per ajudar-los a augmentar la seva capacitat comunicativa.

Justament per tot això s'han de destacar tres aspectes fonamentals de la seva actuació a l'aula:

- Ha de ser una font d'informació lingüística i un model de parla de la llengua que ensenya.
- Ha d'organitzar les activitats de classe (continguts, metodologia, interacció, etc.) amb el foment de la participació activa de l'alumnat en tasques variades, motivadores i d'interès. En definitiva, ha d'organitzar la classe de tal manera que l'alumnat gaudeixi d'experiències satisfactòries a l'hora d'aprendre la nova llengua.
- Ha de fomentar una actitud positiva envers l'idioma i els seus parlants.

Així, entre les tasques del professorat de llengua estrangera, i amb l'objectiu de fomentar la participació del seu alumnat, destacaríem les següents:

- Crear un ambient relaxat.
- Desenvolupar l'autoestima de l'alumnat.
- Proposar diversos models d'interacció: treball individual, en grup, per parelles, etc.
- Fomentar actituds positives dins el grup: compartir coneixements i materials de classe amb els altres, buscar informació, etc.
- Ajudar-lo a ser conscient del seu assoliment.
- Fomentar la presa de decisions a l'aula per part de l'alumnat pel que fa a activitats i a avaluació.
- Permetre que cadascú treballi al seu ritme acceptablement, preparant material extra per a l'alumnat amb necessitats educatives específiques i per a l'alumnat que té la llengua estrangera com a llengua materna.
- Estimular l'alumnat perquè utilitzi la llengua estrangera per fer les seves tasques, sense por de cometre errades.

L'alumnat es converteix en corresponsable, juntament amb el professorat, en el procés de desenvolupament del currículum.

L'ensenyament d'una llengua estrangera s'ha d'adequar de manera que l'alumnat avanci d'acord amb les seves capacitats individuals. Des de l'aula, el professorat de la llengua estrangera adoptarà una metodologia que afavoreixi l'aprenentatge de tot l'alumnat en la seva diversitat i proposarà:

- Activitats obertes i amb diferents graus de dificultat.
- La utilització de material complementari (llibres, material multimèdia, fitxes, jocs...)
- Mesures de reforç educatiu.

En suma, el professorat estarà disponible per donar ajuda quan se li demani i animarà sempre l'alumnat a comunicar-se en la llengua estrangera. Algunes vegades podrà prendre part en la tasca d'un grup per estimular l'ús de la llengua. Es dedicarà més aviat a observar i anotar llacunes o mancances per preparar després futures tasques, utilitzar altres procediments, etc.

- Orientacions sobre materials didàctics i curriculars

El mestre de llengua estrangera ha de fer ús de tots els materials bàsics a l'abast, com ara cassetes, vídeos, magnetòfons, diccionaris, llibres de lectura i de consulta, còmics, revistes, pòsters, etc., com també de tot el material autèntic del qual pugui disposar.

Pel que fa a l'ús de les noves tecnologies de la informació i la comunicació, comporten unes possibilitats extraordinàries per aprofundir en l'aprenentatge de la llengua estrangera i és ben clar que la facilitat de poder comunicar-se a través dels mitjans audiovisuals amplia també les oportunitats de crear situacions reals de comunicació.

D'acord amb la metodologia definida, els materials haurien de respondre als criteris següents:

- Ser adequats al nivell dels infants, variats i procedents de fonts auditives, audiovisuals o escrites diverses per tal que s'acostumin a un *input* ample.
- Tenir una presentació i uns continguts motivadors. Al principi es necessitarà molt de suport visual i de mica en mica s'introduirà més text escrit.
- El material auditiu que es farà servir serà molt senzill, estructurat en activitats molt curtes i relacionades amb el món més proper a l'infant, que donarà una resposta preferentment física i oral. Progressivament, els textos proposats poden ser més complexos i la resposta escrita major.
- Si es té en compte que les cançons i les rimes són una bona font de motivació, se seleccionaran aquelles que siguin repetitives, amb estructures simples i més factibles de ser treballades a l'aula.
- Els vídeos hauran de ser atractius i d'acord amb els interessos de l'alumnat, per fomentar-ne la participació.
- S'utilitzaran pòsters, fitxes, objectes, jocs, el propi centre, l'aula, titelles, o el propi cos, entre d'altres, per treballar vocabulari i estructures o senzillament per parlar-ne.
- L'alumnat pot col·laborar en la producció del material didàctic, per involucrar-lo així d'una manera més activa en el propi procés d'aprenentatge.
- Pel que fa al tipus de textos treballats, es procurarà que siguin curts, reals, apropats a l'alumnat i amb una estructura preferentment lineal i que incloguin il·lustracions i gèneres diferents (descripcions, narracions, poemes, cançons, cartes, instruccions, etiquetes, còmics, fulletons, receptes).
- Si s'opta per utilitzar un llibre de text, convindrà plantejar-se un seguit de preguntes per fer una selecció al més acurada possible com ara:
  - Quin tipus d'enfocament metodològic s'adopta.
  - Hi ha una organització de tipus cíclic o lineal.
  - S'inclouen pàgines per a la revisió, l'autoavaluació o de referència.
  - Hi ha exemples de llenguatge i materials autèntics.
  - Està ben estructurat i presentat de manera atractiva.

- Si hi vénen reflectits els valors.
- Inclou altres materials com ara quaderns de treball, tests, cintes, vídeos, etc.

Convé tenir present que, en general, els llibres de text solen elaborar-se per a una franja de públic al més ampla possible i, en conseqüència, difícilment es poden adaptar perfectament a les característiques concretes de l'alumnat. Per això, s'ha d'intentar completar el llibre de text amb materials de procedència diversa, que poden ser també creats pel mestre mateix i amb la col·laboració de l'alumnat. Aquesta implicació personal amb la creació de materials sol tenir com a resultat que, tant els professionals com l'alumnat, trobin les tasques proposades molt més motivadores.

Avui dia sembla ja evident que l'ordinador ha esdevingut una eina imprescindible a la vida quotidiana i també s'està convertint en un instrument d'aprenentatge cabdal a l'escola. Les possibilitats que les noves tecnologies de la informació i la comunicació posen a l'abast de l'ensenyant són pràcticament il·limitades. No s'ha d'oblidar, emperò, que, com passa amb qualsevol altre tipus de recurs, una planificació metodològica adequada del treball que s'ha de realitzar és fonamental. Així, per exemple, si volem visitar una determinada pàgina web amb l'alumnat, convindrà assegurar-nos primer que no ha desaparegut o canviat d'adreça, que els continguts que hi apareixen són adequats als seus interessos i necessitats i que la tasca que s'ha de realitzar és motivadora, clara i adequada amb el cicle corresponent.

Orientacions sobre el procediments i instruments d'avaluació de l'alumnat

L'avaluació té un paper decisor en la formació integral de l'alumnat i és per això que a l'hora de portar-la a terme convé tenir en compte les consideracions següents:

L'avaluació ha de complir la tasca formativa i no únicament ha de ser del tipus acumulatiu o sumatori. És a dir, ha d'informar l'alumnat sobre l'estadi d'aprenentatge en què es troba i ajudar-lo a superar les dificultats, i no només comprovar que hagi assolit uns continguts determinats.

L'objectiu principal de l'avaluació és verificar en quina mesura l'alumnat és capaç d'utilitzar la llengua apresada amb una finalitat comunicativa. És a dir, s'han de valorar les capacitats de comprensió i expressió tant oral com escrita segons apareixen reflectides en els criteris d'avaluació.

L'avaluació de l'alumnat ha de tenir en compte que l'aprenentatge és un procés continu i, per tant, no pot fomentar basar-se exclusivament en proves puntuals. En aquest sentit, es recomana la utilització de tècniques d'observació sistemàtica a l'aula, com ara la realització de perfils per a cada infant que mostrin una varietat de les tasques dutes a terme, o els diaris de l'alumnat i professorat, en els quals es reflecteixen comentaris sobre la classe.

Els instruments d'avaluació que s'utilitzin hauran de ser fiables, és a dir, capaços de produir resultats consistents quan s'administrin en ocasions diferents, i vàlids, és a dir, capaços d'avaluar allò que intenten avaluar.

Els instruments avaluadors aniran d'acord amb allò que es pretén valorar. Convé de tota manera que les activitats d'avaluació siguin semblants a aquelles que s'han fet servir a l'aula. És molt important que les activitats d'avaluació siguin comunicatives, és a dir, basades en la interacció que té lloc a la vida real, molt contextualitzades i ben diversificades.

L'avaluació de l'alumnat ha de basar-se en una estimació de la progressió que ha fet segons uns criteris prefixats i els coneixements assolits.

No és necessari corregir tots els errors de l'alumnat. La finalitat principal és aconseguir la comunicació en una llengua estrangera. La correcció, per tant, hauria de centrar-se en aquelles errades que interfereixin amb aquesta finalitat.

És convenient que l'alumnat s'impliqui també en el procés avaluador, mitjançant l'autoavaluació o l'avaluació dels companys, i que aprenguin a utilitzar criteris clars i decidits amb anterioritat en col·laboració amb el professorat.

A més d'avaluar l'alumnat, és important portar a terme l'avaluació del procés d'ensenyament i aprenentatge.

Orientacions sobre la seqüenciació de continguts

De tota la metodologia suggerida anteriorment es desprèn que la diferència entre els continguts de primer, segon i tercer cicle serà la senzillesa de la llengua usada. Com a orientació es podria dir que al primer cicle cal fer prevaler les destreses orals així com la lectura de textos molt senzills amb abundant suport visual. Les tasques no exigiran producció sinó respostes gràfiques (relacions, dibuixos, marcar caselles...).

Al segon cicle, encara que al principi els textos/missatges de les tasques seran molt senzills i amb abundant suport visual, ja se començaran a treballar les destreses orals i escrites. Les tasques ja exigiran una petita producció escrita i també respostes gràfiques. Es demanarà una comprensió global.

Després, ja a l'inici de l'escrit, convé que les mateixes tasques els suggereixin les respostes al final i que aquestes siguin molt curtes.

Els temes seran molt propers a l'alumnat: la casa, l'aula, el seu cos, els aliments, la roba..., i ja quan comencin a tenir autonomia podran intervenir en la gestió de la temàtica que es tractarà, encara que el professorat en pot suggerir de nova.

Al tercer cicle. Els textos poden ser més complexos que al cicle anterior, encara que mai no hi sobra el suport visual, i més extensos. Hi haurà més text escrit, més materials autèntics, com cançons, alguna notícia..., i hom els demanarà, a més de les orals, respostes escrites i més creatives com més proper serà el final del cicle. Es podran demanar informacions específiques.

Es pot incorporar una temàtica de l'entorn social: esports, el poble, serveis, relacions socials, etc. (sempre que siguin del seu interès, de fet ja en poden participar en l'elecció), sense deixar d'aprofundir en els anteriors tractats al cicle anterior.

Orientacions sobre els valors que inspiren les societats democràtiques i els drets humans (la pau, la solidaritat, l'educació ambiental...)

A causa del ràpid desenvolupament de la tecnologia i la informàtica i la obertura de fronteres, és molt adient desenvolupar cada vegada més els valors, les metes i els coneixements profunds de l'ésser humà.

Tot procés educatiu transmet uns determinats valors culturals i/o socials, que es posen de manifest en les finalitats formatives que es persegueixen. La formació integral de la personalitat de l'alumnat comporta atendre'n el desenvolupament, no tan sols dels aspectes intel·lectuals, sinó també dels corporals, socials, afectius, ètics i morals.

Els valors es refereixen a continguts fonamentalment de caràcter actitudinal que han de formar part integral de les diferents àrees del currículum. Els valors que formin part del projecte educatiu del centre escolar han de ser fruit de la reflexió de la comunitat escolar quant al sistema de valors que es vol transmetre en coherència amb la seva pròpia identitat. A més aquests no es poden treballar de forma esporàdica, sinó que han de ser un element essencial de l'activitat educativa, i s'han de concretar en els continguts actitudinals en cadascuna de les àrees.

Es poden distingir dos processos fonamentals en l'adquisició de la competència comunicativa d'una llengua estrangera que es relacionen amb els diferents valors: la comprensió i l'expressió.

La comprensió s'orientarà envers la interpretació de situacions i problemes del seu entorn que es poden treballar mitjançant representacions, contes, titelles, etc.

L'expressió es treballarà amb projectes on s'analitzaran idees treballades a classe projectant les seves aspiracions personals.